

Jan 21,1–14

Děti, znáte hru „Rybičky, rybičky — rybáři jedou“. Občas ji hrajeme na nábožku. Co při této hře postupně tvoříme? — Síť. Síť, která se zvětšuje a do které chytáme další děti. V dnešním příběhu se taky něco říká o síti. Učedníci se vrátili ke svému původnímu povolání, byli rybáři, chytali ryby do sítě.

Děti, víte, kdy se nejlíp loví ryby na moři? V kterou část dne? Loví se v NOCI. Na lodi se rozsvítilo světlo, které přilákalo ryby. Takže, představte si noc, venku na moři. Jak asi rybářům je? Co zažívají? Je tma, zima, mokro, únava...

Bavila by vás ta práce, kdybyste měli jako rybáři chytat ryby? Možná, kdybyste toho hodně chytali, kdybyste měli velký úlovek, tak ano. Ale co kdybyste se celou noc namáhali a nic byste nechytali? Co by vám pak ráno zůstalo? Žádné ryby — jen zima mokro, únava...

Zažili jste někdy marnou snahu? O něco jste se hodně snažili, ale nepovedlo se to. Co potom člověk prožívá? Zklamání, smutek, hněv ... zažili jste to někdy?

Učedníci tehdy možná něco takového prožívali. Ale tím to naštěstí neskončilo. Důležité je, kdy se ten příběh odehrál. Ve které roční době? Krátce po Velikonocích. Od Velikonoc uplynul nějaký ne moc dlouhý čas. Kolik týdnů od Velikonoc už uplynulo nám?

Jsou čtyři týdny po Velikonocích. Učedníci za tu dobu od Velikonoc uslyšeli o tom, že Ježíš byl vzkříšen, a dvakrát ho nečekaně potkali. Radovali se z toho. Říkali si: „Ježíš jako vzkříšený Pán je s námi, i když ho nevidíme.“

Do čela skupiny učedníků se začal stavět Petr jako ten nejdůležitější. Mnohým se to líbilo, říkali si: „Petr, ten je silný, zkušený, byl s Ježíšem nejdéle, to je aspoň jistota.“ A tak ostatní učedníci poslouchají Petra. A když Petr řekne, že jde lovit ryby, tak ostatní se k němu přidají.

Nebyli tehdy spolu všichni, víte, kolik jich bylo? Máme tady jména některých z nich. Já vám je přečtu: *Šimon Petr, Tomáš, Natanael, dva synové Zebedeovi, o kterých víme, že se jmenovali Jakub a Jan a ještě dva další z jeho učedníků, o kterých nevíme jménem.* Takže kolik jich bylo celkem? Celkem sedm. To je takové pěkné biblické číslo. Sedm z původních dvanácti.

Loví tedy na popud Petra ryby na Tiberiádském jezeře. U Tiberiádského jezera kdysi Ježíš Petra zavolal, aby se stal jeho učedníkem. Teď tu Ježíš není, a tak se Petr rozhodl sám: „Jdu lovit ryby.“ Vrátil se ke svému původnímu zaměstnání. A další učedníci s ním.

Vyjeli na lodi — a celou noc měli vyhozenou síť. Popojížděli, čekali, zkoušeli to všelijak — ale nic. Nechytali ani rybičku. Celou dlouhou noc se snažili — a vyšli docela naprázdno. Nějak jim to pod tím Petrovým velením nevyšlo. Jak jim asi bylo? (tma, zima, mokro, únava...)

Když začalo svítat, zastavil se na břehu nějaký neznámý pocestný. Volá na rybáře a ptá se: „*Haló, přátelé, nemáte náhodou něco k zakousnutí?*“ Ale oni smutně a utahaně odpovídají — NE. Tu na ně ten neznámý pocestný zavolal: „*Tak hodte síť na druhou stranu lodi, na pravobok!*“ Poslechli ho — a koukají, síť je tak plná, že ji sotva utáhnou! Takových ryb! Kde se tu tak znenadání vzaly!? Jako kdyby nám tu někdo nachystal pěkné překvapení! To bylo opravdu nečekané.

A tu jeden učedník, Jan, říká Petrovi: „*Vždyť je to náš Pán!*“ A Petr se v tu chvíli možná zastyděl! Vždyť on se postavil do čela skupiny učedníků, jako kdyby chtěl zaujmout místo Vzkříšeného Pána!

Přehodil si přes sebe plášť, který měl v lodi a vrhl se do vody. Už tam bylo mělko, tak se brodil vodou. Spěchal k Ježíšovi? Chtěl být u něho první? Chtěl ukázat, že má Ježíše rád, že je rád, že ho vidí? Ostatní učedníci veslovali s lodí ke břehu.

Když přirazili, koukají: Na břehu plápolá oheň, na kamenech se pečou ryby a chlebové placky. Krásně to vonělo a hřálo. Hladoví a vyčerpaní učedníci se sesedli kolem ohně. Jejich Pán vzal chleba a vzdal Bohu díky a pěkně každého podělil chlebem i rybou. Moc dobře věděli, kdo je tu hostí, ale taky tušili: Nehodí se, abychom to nahlas vykřikovali. Je to zvláštní — tajemný — nezasloužený dar. Náš Pán je s námi. Obrátil naše zklamání v úspěch a sytí náš hlad.

Ježíš jim řekl: Podívejte se, co jste ulovili! Petr vytáhl síť na břeh. V síti bylo 153 ryb — všechny druhy, o nichž se učili ve škole! Ale hlavně, i když jich bylo tolik, síť se NEROZTRHLA.

My když hrajeme „Rybičky, rybičky, rybáři jedou!“ a je nás hodně, často se ta naše síť roztrhne a pak nikoho nechytíme. Tady jsou v jedné síti VŠECHNY RYBY, a síť se neroztrhla. Tak to je, když za tím překvapením z úspěšného rybolovu stojí Vzkříšený Pán.

U toho ohýnku, kde Vzkříšený Pán dává ohrát se, nabrat sílu, překonat zklamání, a kde se s námi dělí o chleba, tady všichni mohou být spolu. Pro každého je místa dost a všichni se vejdou.

Ježíšovi učedníci dostali od Ježíše úkol. Chytat lidi do sítě jak rybáři a tahat je z vody jak ryby. Ježíš je poslal k lidem a řekl jim: Jděte a koukejte, aby se nikdo zbytečně netopil. Kdo se bude topit ve smutku, v zlých věcech, v beznaděži — toho vytáhněte. A od té doby, co jsou učedníci takto posláni, se jim říká „apoštolé“, tedy Ježíšovi vyslanci či poslanci, kteří mají vytahovat lidi z toho, v čem se topí.

Zazpíváme písničku, která se jmenuje Apoštolská – S 274.